

De ja vu – Ifi EB 2. nap, Normáltáv

Az előző napi sikeres sprint futam után a sok idegen népség megnyugdva dőlt hátra Besztercebánya kényelmes pamlagain, gondolván jól laktak a magyarok, nem akarnak többet a húsból harapni. De nem ők, nem ezek a betöretlen kicsikók! A reggeli monszun sem csökkentette a lábak, s praclik étvágyát mik az aranyért nyúlnak, mohó tekintettel szálltak ki az eső áztatta tajgán, mert egy győzelem, nem győzelem, a zordon gerincek és üverek még nem öltöztek piros-fehér-zöldbe, ahogy előző nap Selmecebánya szélbe kiáltó tornyai.

Az ifi EB 2. napján tehát elérkezett a klasszikus erdei normáltáv ideje, vad hegyoldalakkal, a vegetáció összes lehetséges variációjával és permutációjával egy helyen már-már Jicin-i sziklaalakzatokkal, úgyhogy akadt bőven finom falat a fiataloknak. Pontosabban jutott volna, de a szlovákok úgy gondolták bocsánatos bűn egy kicsit hazarendezni a derbit a helyiek ifi üdvöskéjének, (aki ezt meg is hálálta nekik) és nem egy skandináv szájjának való pályával hagyni nagy tából cseresznyézni az északiakat, pedig a terep erre adott volna lehetőséget. Ezt a ziccert a mieink sem hagyhatták ki, kivétel nélkül - a vertikális játszóttereket leszámítva - könnyűnek titulálták a kapott penzumot, pedig tényleg lehetett volna ebből komolyabb hentes munkát is kihozni. Az időjárás, bizonyítva, hogy valóban tojik ő rá, hogy mi itt most öltre menő küzdelmet vívunk, félidőben a jeges-szeles zivatarnak visszavonulót fújt, úgyhogy a mezőny második fele már napsütésben vágta a hegyen-völgyön át. Szegény Hanga olyan isten csapásában futott be, amit én még a sátorból is hipotermiás tünetekkel néztem végig. Czakó Bogi és Pataki Réka úgyszintén osztozott a sorsában, valószínű ez is nyomott egy szédítő bélyeget a teljesítményükre, de ha azt veszem, hogy amibe nem halunk bele az erősebbé tesz, akkor ők maholnap már az F21-es mezőnybe nyergelnek át és csontozzák ki a népet. Poszeidón haragja aztán enyhült ahogy mondtam volt és szépen be is indult a magyar gőzhenger, az első tajtékozó forgószelet Ormay Misi és Gárdonyi Csilla be is gerjesztette. Annak ellenére, hogy mindketten a pálya közepéig még hátrányt halmoztak fel (persze nem sokat, fél-fél percet koponyánként) a célig beüvöltötték őket a magyar ultrák a vezető pozícióba. Ismét tapsot érdemelnek ezek a kordonlakók! Csilla végül ma sem kegyelmezett a halandóknak, ma is szomját oltotta finn és orosz könnyekkel. Misi pedig sokáig állta az ellenséges rohamokat de végül nyers erővel letaszították a dobogóról és meg kellett elégednie a 4. hellyel. A hátsó alakzatból Jónás Feri és Sárközy Zsófi generált egy tandem hangorkánt a cél felől, mindketten óriásit küzdöttek, de hibáikat az ellenfelek kegyetlenül megbüntették. De hát ez egy EB vagy mi. Feri plagizálva az előző napot ismét a 3. helyre repült be, Zsófi pedig 3 helyet javítva a sprinthez képest a pódium 6. helyére vágatott be, így minden kategóriában tapsolhattunk magyarnak az esti eredményhirdetésen. Természetesen a TOP 6-on túl is van élet és nem is akármilyen. Bujdosó Zoli a pénteki 10. helyet után ismét megostromolta a TOP 10-et, ezúttal 12. lett F16-ban. Szabó Marci a 17. helye ellenére továbbra is mezőnye egyik csúcsragadozója, fog ő még nagyobb prédákat is elejteni. Mérő Dominika szintén berobbant a TOP 20-ba, ahogyan tegnap megjósoltam így legyen ötösöm a lottón. Vandának is sikerült ugyanez, ő 19. lett, de ő ezzel most nem tudta kielégíteni az étvágyát. Kálmán Erik is majdnem kopírozta az előző napját, a sprint 20. helye után most 22. lett egy stabil futással. A többiek 30 és 50. hely közötti pozíciókat foglaltak el, de miután mindenki sablon varacskosdisznóként ért célba nem lehet panasz senkire.

Holnap a váltóval folytatódik az EB és kemény kihívást ígérnek a rendezők. Na akkor ide nekünk az oroszlánt is!

Gárdonyi Csilla – N16, 1. hely

„Reggel igen zord idő fogadott minket, hideg volt, esett és a karanténban kicsit fáztam is. A térképet felkapva a pálya nagy részét könnyűnek találtam, a 4-es pontra hibáztam egy kicsit. Egy gerincen egy bozótfolttal közepén volt a pont, és én nem mertem rögtön belemászni. A hiba ellenére utolértem a előttem induót, utána jött egy hosszú átmenet, ahol szerintem túl sok útvonalválasztási lehetőség nem akadt. A felfelé megküzdöttem, éppen annyi volt amennyi még jól esett. A pálya közepén jött egy technikásabb rész egy meredek sziklás oldalon, ahol egy mellémenés miatt 2 perc benne maradt. A végén jól esett kiérni a rétre és hallani a szurkolást. A befutó pont kicsit komisz volt, a sífelvonó drótkötele futott keresztbe amire piros-fehér szalagokat tűztek és azt hittem az már a befutó szalagozás, de kis bizonytalankodás után azért ráleltem a gyűjtő pontra. Nagyon örültem, hogy normáltávon is sikerült győzni, nagyon várom a holnapi váltót. Borókának és Rékának külön köszönöm, hogy egy korábbi edzőtáborban majdnem halálba piszkáltak, ezzel is trenírozva engem a zavaró körülményekhez! ☺”

Jónás Ferenc – F16, 3. hely

„Szellemileg frissnek és tettekésznek éreztem magam a rajtban ráadásul az eső az én rajtidőmre már elállt. A pálya eleje elég egyszerűre sikeredett, úgyhogy nem okozott gondot, a hosszú átmenet előtti ponton már kitaláltam hogy hajtom majd végre az első a hosszú átmenetet, amin az úton kerülés mellett tettem le a voksom. A pontfogás a hosszú végén már nem ment simán benne hagytam pár másodpercet. A második útvonalválasztáson már átmentem a hegyen, itt kicsit fennakadtam a növényzeten és emiatt egy picit kerülnöm kellett. Az előttem lévő francia srácot már a pálya ¼-énél láttam, és sikerült majdnem teljesen ráfutnom. A technikás sziklás rész nem ment jól. Hárman mentünk be, túl akartam járni az eszükön így beleraktam egy plusz sziklamászást és itt maradt 1,5 perc hiba. A mászásokkal kegyetlenül megszenvedtem, de hajtottam mint az őrült vad. A végén messziről hallottam a szurkolókat és ez is dobott rajtam. A végén a szalagok engem is megzavartak kicsit hibáztam a befutó pontra, amin elcsúszott az ezüst sajnos. Kicsit csalódott vagyok, mert szerintem képes lettem volna győzni, de persze örülök a 3. helynek is. Butaságokon csúsztam el, de majd a váltón összehozzuk!

Sárközy Zsófia – N18, 6. hely:

„A régi térképpel sokat foglalkoztam előtte, de a térképet felkapva láttam, hogy sokat változott a terep növényzetileg. Sikerült nyugodtan rajtolnom, ezért jól is sikerült a pálya első fele. Az első hosszú átmenet elején hibáztam, rossz útvonalat választottam és a pontfogás sem sikerült jól. A hiba ellenére is higgadtan maradtam, és fizikailag is jól bírtam a pálya további felét. A 60-as pontot a korábban ráakadó saras masszának köszönhetően lendületből 69-es néztem, és itt vesztettem egy kevés időt. A másik hosszú átmenetben nem tudom, hogy jó útvonalat választottam e, többet másztam, de nem tudom, hogy ez volt e a nyerő, kaptam rá 2 percet. A pálya vége már nagyon futós volt, igyekeztem mindent beleadni a végébe. A célban csalódott voltam az eredménnyel és a teljesítményemmel. A váltók általában jobban szoktak menni, szeretem amikor a csapatért kell futni.

Ormay Mihály:

„A normáltáv volt számomra a lényeges, arra készültem inkább. Reggel a karanténban izgultam mert esett az eső, de mire kimentem az előrajtba az eső alábbhagyott és ennek örültem. A térképet

felkaptam, és meglepett, hogy egyszerű egyes ponttal kezdünk, ezt jól is sikerült megfogni. A 2-es pont egy hosszú útfutás volt, amin végig tudtam nézni a pályát, a 4-es átmenet volt az első útvonalválasztás ezt jól sikerült megoldani. Az 5-ös egy nagy mászás vagyis jobban mondva séta volt lángholtak a combjaim, de utána a pálya azon része következett ahonnan jöttek a finom részek, nem nagyon hibáztam, a sziklásban volt egy technikás pont, de itt sem vesztettem többet fél percnél, egy sziklát kerültem meg pluszban. Volt egy nagy ugrásom, de jól sikerült talajt fognom nem csapódtam durván a földre, a technikás rész után jött még egy útvonalválasztás amit sikerült megnyernem. A vége a cél környéke már nem volt túl technikás a réten, hallottam, hogy drukkolnak és ez nagyon spanolt. A célba első helyen értem, de még sokan voltak hátra. Előre a 4. helyet bármikor aláírtam volna, de így kicsit bosszant, hogy nem lett meg az érem, szerencsénre nem másodperceken múlt a bronz. Nagyot küzdöttem és ezzel elégedett vagyok.”